

REVISTA ECONOMICĂ

ORGAN FINANCIAR-ECONOMIC

Organul oficial al asociațiunii institutelor financiare românești din Ardeal, Banat, Crișana și Maramurăș „SOLIDARITATEA” Sibiu

Apare odată pe săptămână.

Redacțiunea și administrațiunea: Sibiu, Strada Bayer Nr. 1-3.

Abonamentul pe an: în țară: pentru autorități, bănci și întreprinderi Lei 500.—; pentru particulari Lei 400.—; pentru cooperative funcționari publici, de bancă și comerciali Lei 300.—. În străinătate Lei 800.—. Taxa pentru inserțiuni: de fiecare □ cm. Lei 6.—

Director: **Constantin Popp.**

Redactor: **Dr. Mihai Veliciu.**

Sumarul:

Chestiuni ardente. — Anteproiectul codului comercial. — Modificarea legii concordatului preventiv. — Textul proiectului de lege a câmbiei. — Chestiunea băncii „Cetatea” Brașov. — *Cronica:* Stabilizarea monetei noastre este definitivă. Desființarea instituției notarilor publici. Pășuirea datoritiilor de războiu. Banca „Brașoveana” din Brașov. Poșta Redacțiunii.

Chestiuni ardente.

(Legea Concordatului preventiv; Procedura falimentară; Camerele Arbitrale).

Atât declarațiile făcute până aci, de către singuraticii membri ai guvernului actual, cât și diferitele măsuri luate ne îndreptățesc să credem în hotărârea acestui guvern de a se folosi de toate mijloacele pentru a îndrepta situația economică, deplorabilă și rușinoasă, în care se svârcolește fără noastră. Ne vom bucura sincer de tot ce va putea face acest guvern, care cuprinde în sinul său personalități ilustre, de-o suprafață morală și de-o competență incontestabilă.

Noi, cari în permanență arătăm ranele, de care suferă țara pe teren economic; noi cari am avut de atâtea ori satisfacția amară de a fi văzut mai clar și mai adânc fazele crizei actuale și cauzele ei, decât cercurile oficiale, noi cari încontinuu protestăm contra năvălirii brutale a politicii în domeniile, ce nu-i aparțin, ale vieții publice; noi care blămăm toate măsurile pripite s'au greșite luate de cârmuitorii de totdeauna, — ne vom bucura mai sincer, — decât mulți aderenți interesați ai guvernului, dar neînțelegători ai problemelor dela ordinea zilei, — și ne vom bucura mai

mult, — decât înșiși autorii măsurilor serioase, femeinice și nimerite, — de îndreptarea stărilor de azi.

Cetitorii noștri știu ce nenorocire a fost, și mai constituită și'n starea ei de azi, Legea concordatului preventiv, al cărui dezastruos art. 40, împărechiat cu absurdele dispoziții ale legii timbrului sunt arme bune în mâna debitorului de reacredință, pentru a ruina, fără posibilitate de apărare, pe creditorii săi. — Această lege, chiar și pe lângă binevoitoarea interpretare dată de dl Ministru Hamangiu prin circularele dela finea unei trecute, adresate Tribunalelor și Curților de apel, — nu corespunde nici unei trebuințe legitime, de aceea ea trebuie ori radical modificată sau simplaminte scoasă din vigoare.

Ni se va obiecționa, că dacă avem în vedere procedura falimentară, valabilă în provinciile de dincoace de Carpați; atunci totuși e preferabilă Legea concordatului preventiv, decât pacostea dezastruoasă a Legii despre faliment. Și una și alta sunt legi deopotrivă de rele. Atâtea posibilități de temporizare, ce le dau legile pripite debitorului de rea credință, sunt tot atât de mari primejdii pentru interesele creditului în general; asemenea primejdii sunt și puterile discreționare ce le dă legea falimentului, curatorului masei, care chemat să păzească avutul creditorilor, de regulă consideră mandatul ca și un câștig de loterie, mijloc de înavuțire. — Este o nedreptate revoltătoare, întreagă acea „procedură falimentară”, care mai curând ar merita numirea de posibilitatea unui jaf legal. — Azi avocații nici nu mai fac scrupule. — Ei o spun pe față că rându-

nesc să ajungă cutare negustor, industriaș ori bancă în faliment, în vederea creierii posibilității ide a se numi un curator al masei. Ba de multeori organizează adevărate atentate pentru a împinge firme și bănci în prăpastia falimentului; iar de cealaltă parte a prăpastiei ei le sar în cale pentru a le prinde în brațe, cu scopul de a se înfrupta din bunătățile masei concursuale. O rețea întregă de intervenții și stăruinți de tot felul, se țese în jurul secției comerciale a Tribunalului, pentru ca la falimentul provocat de cutare avocat, să fie numit el și nu altul ca și curator al masei.

Ambele aceste două legi trebuie modificate fără întârziere. Și până atunci după cum spuneam mai sus, Legea concordatului preventiv ar trebui abrogată; iar pentru evitarea nenorocirii falimentului, chiar și până la unificarea Codului de Comerț să se extindă valabilitatea Codului de Comerț din vechiul regat, și asupra provinciilor noastre.

O netăgăduită și neprețuită binefacere ar fi însă pentru viața economică reînființarea Camerelor arbitrale, cu cele mai largi atribuțiuni. — S'ar judeca repede și s'ar lichida echitabil cele mai complicate diferende comerciale, de către experții vieții practice, preferabili teoreticienilor juriști, cari mai curând se pricep la încurcarea, decât la descurcarea conflictelor. În unele cercuri de juriști domnește și azi părerea absurdă, că numai juriștii se pricep la judecarea proceselor; ei au cunoștințe, practică, etc. Nu e adevărat. Un om care face afaceri se pricepe mai curând și mai bine la judecarea lor, decât un teoretician, care nu știe să-și expedieze un colet de marfă prin poștă ori cu trenul. Contestarea priceperii negustorului de a judeca un conflict iscat dintr'o afacere comercială, este sau interesantă sau denotă o eclatantă ignoranță. Arbitrajul, chiar și în străinătate, unde justiția nu este atât de încărcată cu lucrări ca și la noi, — cucerește teren tot mai larg, — chiar și în domenii necunoscute nouă. Insuși statul român a legat cu state străine convenții, la cari eventuale divergențe, sunt trimise pentru judecarea judecătorilor arbitrale. Atâtea chestiuni și conflicte dintre țări, — după cum citim

aproape zilnic, că se ivesc în cadrele Societății Națiunilor, — se lichidează prin arbitri. Și atunci oare cu ce fel de lucruri se prejudiază interesele țării sau ale justiției, dacă negustorii și industriașii voiesc să se judece ei de ei, pentru neînțelegerile ivite între ei.

Aceste trei chestiuni, dintre cele multe, cari așteaptă o deslegare fericită, sunt cele mai importante, și mai urgente. Rugăm pe cei chemați, să le dea întreagă importanța și să contribuie cu tot ce pot ca rezolvirea lor să nu mai fie amânată. Altcum cataclismul economic se apropie cu pași înspăimântător de repezi.

TRITON.

Anteproiectul codului comercial.

XV.

Despre obligațiuni. (Art. 258 — 268).

Anteproiectul prin dispozițiuni noi și originale pune rânduială și în materia *obligațiunilor*, materie atât de importantă în viața comercială, dar atât de neglijată de legiurile noastre în vigoare.

Prin emiterea de obligațiuni se evită de regulă urecarea capitalului social, operație care nu oricând este oportună. O societate care dispune de active suficiente imobilizate, pentru a-și crea fondurile lichide necesare mersului normal al afacerilor, recurge la împrumuturi prin emitere de obligațiuni.

În sensul anteproiectului „Titlurile de obligațiuni nominative sau la purtător pe care o societate le emite, nu pot depăși capitalul vărsat și existent după ultimul bilanș aprobat“.

Ca excepție dela această regulă generală „se vor putea totuși emite obligațiuni chiar pentru o sumă mai mare, când surplusul este garantat prin *titluri* emise sau garantate de Stat, județ sau comună, depuse la cassa de depuneri și consemnațiuni“... „sau prin constituire de *ipotecă* asupra imobilelor societății, sub condițiunea ca surplusul să nu treacă de două treimi din valoarea imobilului“, și cu condiția ca garanția specială să nu micșoreze garanția generală“. Evaluarea garanției se face prin *experți* numiți de Tribunal. (Art. 258).

Când obligațiunile se plătesc prin tragere la sorți, suma ce trebuie să o plătească societatea, nu poate să depășească valoarea nominală a obligațiunii. (Art. 259).

Ce privește *garanția prin titluri publice*, aceasta nu are nici o importanță practică și ea poate fi suprimată. Societatea care dispune de efecte publice, nu le va depune garanție la casa de depuneri pentru a contracta împrumuturi, ei își va procura banii necesari prin valorificarea efectelor.

Excepția, că garanția specială nu poate micșora garanția generală, constituie o contradicție și va îngreuna emisiunile de obligațiuni. Excepția a fost împrumutată din proiectul italian și după profesorul *Lordi*, ea se referă la acele cazuri, când de exemplu o societate care a emis obligațiuni pentru o sumă egală cu capitalul ei social, voește să mai emită obligațiuni cu garanție specială bunăoară asupra imobilelor ei sau asupra altor părți din patrimoniul social (gaj). Aceasta ar fi însă inadmisibil fiindcă garanția acordată emisiunii II. prin ipotecă sau gaj, ar micșora garanția generală a emisiunii I. pentru care în afară de capitalul social a garantat și imobilul societății și respective și alte părți din avere ca parte integrantă din averea ei.

Anteproiectul institue organe speciale pentru reprezentarea și apărarea deținătorilor de obligațiuni, acestea sunt: *adunarea generală* a obligatorilor și *reprezentantul* obligatorilor numit de adunarea generală, care este chemat să reprezinte pe obligatori față de societate și în justiție.

Adunarea generală a obligatarilor se poate opune la orice modificare a statutelor societății care ar putea aduce vreo atingere drepturilor lor. (Art. 263).

Tragerea la sorți a obligațiunilor trebuie să se facă sub sancțiunea nulității — în prezența reprezentantului obligatarilor, sau în lipsa acestuia, în prezența judecătorului oficiului registrului. (Art. 267).

Adunarea generală a posesorilor de obligațiuni funcționează în genere după aceleași norme ca și adunarea generală a societății.

Pentru a evidenția organizația obligatarilor ca colectivitate, anteproiectul prevede, că „posesorul de obligațiuni nu poate intenta acțiune contra societății emitente, când asupra aceluiaș obiect este în curs

o acțiune a reprezentantului obligatarilor, sau când acțiunea individuală este în contradicție cu deciziunea adunării generale a obligatarilor. (Art. 266).

Ar fi de dorit ca posesorii de obligațiuni în minoritate să fie apărați de lege prin instituțiuni similare cu acele prevăzute pentru acționarii minoritari. Sperăm că aceasta lacună va fi completată în proiectul definitiv.

Se poate adevărat întâmpla, ca deținătorii principali de obligațiuni să fie persoane identice cu marii acționari ai societății, cari vor pune interesele societății înaintea intereselor posesorilor de obligațiuni.

Pentru asigurarea posesorilor de obligațiuni anteproiectul prevede, că „capitalul social nu va putea fi redus decât în proporția obligațiunilor plătite“.

Când capitalul trebuie să fie redus în urma pierderilor suferite și verificate de adunarea generală, rezerva legală se va face luând de bază capitalul social care a existat în momentul emiterii obligațiunilor. (Art. 268).

Ce fel de societăți pot emite obligațiuni? Din împărțirea tehnică a anteproiectului materia obligațiunilor fiind așezată la capitolul societății pe acțiuni — mai mulți comentatori ai anteproiectului deduc, că emiteria de acțiuni ar fi rezervată societăților pe acțiuni.

Textul art. 258 (Titlurile de obligațiuni nominative sau la purtător, pe care o societate le emite etc.) nu face distincțiune. Dl. Iosif Cohen unul dintre autorii anteproiectului, în conferința sa de la Sorbona a afirmat categoric, că „Dreptul de a emite obligațiuni este acordat (în anteproiect) societăților comerciale de toate tipurile, pentru că acestea constituie azi (adevărat în sensul anteproiectului) persoane juridice distincte, supuse aproape aceluiaș control ca și societățile anonime.

Dacă așa este atunci trebuie să se scoată materia obligațiunilor de la capitolul societăților pe acțiuni și să fie așezată la dispozițiile generale sau comune, sau să fie trecută sub un capitol separat!

Despre registrele și bilanșul societăților pe acțiuni (§§-ii 269—278).

În afară de registrele impuse societăților comerciale în genere, anteproiectul mai prevede în special pentru

societățile anonime pe acțiuni: un registru al acționarilor, câte un registru pentru deliberările și hotărârile adunărilor generale ale Consiliului de administrație și ale comitetului de direcție, un registru pentru constatările censorilor, și un registru al obligațiilor.

Anteproiectul reglementează pe larg și felul de alcătuirea bilanțului la societățile pe acțiuni. Aceste norme detaliate necunoscute de legile comerciale actuale, dar practicate de mare parte din societățile pe acțiuni, — au fost determinate de realitățile inexorabile ale vieții comerciale.

Remarcăm numai pe cele mai importante:

Precum am menționat la „capitolul administratorilor și directorilor“, societățile pe acțiuni trebuie să formeze în bilanț un post separat pentru toate alocațiunile (salarii, tantieme, indemnizații, gratificații, cheltuieli de reprezentare și de deplasare) acordate administratorilor și funcționarilor.

Sunt interesante și normele despre dotarea fondului de rezervă și despre stabilirea beneficiilor administratorilor și directorilor.

Fondul de rezervă trebuie să fie dotat anual cu $\frac{1}{20}$ din beneficiile nete până când fondul atinge $\frac{1}{5}$ parte din capitalul social.

La societățile cari primesc depuneri spre fructificare dotarea anuală se face cu cel puțin $\frac{1}{10}$ parte din profitul curat, până când fondul de rezervă atinge $\frac{1}{3}$ parte din depunerile existente.

Mai este a se atribui fondului de rezerve chiar și peste limita superioară de mai sus — *excedentul obținut asupra valorii nominale a acțiunilor*, detragându-se mai întâi eventualele cheltuieli de emisie și amortizări.

Este foarte salutară și originală dispoziția referitoare la dotarea fondului de rezervă la societățile cu drept de a primi depuneri spre fructificare, adică la *institutele financiare*. După viitorul cod de comerț fondul de rezervă al băncilor nu va fi deci limitat în mod obiectiv, decât în raport cu depunerile, ceea ce este corect și juridic! Astfel pierderile scandaloase vor fi reduse în măsură apreciabilă.

O bancă care primește depuneri spre fructificare de 10—20 ori mai mari decât capitalul social, trebuie să se îngrijască de acoperirea acestor depuneri prin cre-

iarea și datarea fondului de rezervă până la $\frac{1}{3}$ parte din depuneri și astfel fondul de rezervă va putea depăși capitalul social. Dacă de exemplu capitalul social va fi de 100 milioane, iar de depunerile spre fructificare de 900 milioane, fondul de rezervă va putea atinge 300 milioane.

Numai va „putea“, căci până când fondul prin prelucrările de $\frac{1}{10}$ parte din veniturile nete anuale va atinge $\frac{1}{3}$ parte din depunerile spre fructificare, — *care nu sunt limitate* — poate trece multă vreme, în decursul căreia periclitarea deponenților este verosimilă, societatea putându-se în orice moment da peste cap.

Dispozițiile privitoare la asigurarea deponenților prin crearea de fonduri de rezervă vor trebui prin urmare amplificate și precizate fie în viitorul cod de comerț, fie în o lege separată a băncilor. (Legea comerțului bancar este tocmai în studiu și probabil că în anul acesta va fi legiferată).

Augmentarea fondului de rezervă la institutele financiare va trebui să se facă treptat în proporția *augmentării depunerilor spre fructificare*. Astfel raportul între suma veniturilor nete și sumele destinate fondului de rezervă va trebui majorat și pus în funcțiune de creșterea depunerilor, iar în faza când nu sunt depuneri, fondul de rezervă va trebui reportat la suma capitalului social, până la egalarea acestuia.

Tot așa ar trebui să fie majorată și limita maximă a fondului de rezervă la celelalte societăți comerciale, prevăzându-se dotarea acestuia până va atinge suma capitalului social.

Pierderile suferite de societățile comerciale și industriale în timpurile post-belice au depășit de regulă capitalul social, deci este justă cererea ca fondul de rezervă să fie cât mai mare, ceea ce în definitiv mărește soliditatea societății și dividendele mai mici dela început vor fi recompensate prin urcarea acțiunilor și prin urcarea dividendelor după ce fondul de rezervă și-a ajuns limita legală.

De capitală importanță este dispoziția aceea din anteproiect, că *„participările atribuite tuturor administratorilor și directorilor societății nu pot depăși acea parte din beneficiul net“*, dar și aceasta cu condiția, ca mai înainte să fie reținute cotele de rezervă și de amortizare, apoi

un prim dividend de 5% pentru acționari și beneficiile pentru fondatori (§ 274). Incassările făcute în ciuda acestor dispozițiuni vor trebui restituite. Putem afirma, că aceste dispozițiuni sunt cele mai însemnate din punctul de vedere al progresării societăților pe acțiuni, — căci administratorii și directorii societății vor promova interesele societății, promovând astfel propriul lor interes.

O altă dispoziție de mare importanță juridică este aceea, că „*Aprobarea bilanșului de adunarea generală nu împiedecă exercițiul acțiunii de responsabilitate în contra administratorilor, directorilor și censorilor*” (art. 277).

Aprobarea bilanșelor nu dispensează de răspundere pe conducătorii societății nici după jurisprudența actuală, dar aprobarea bilanșului constituie totuși o prezumție de fapt în favorul conducătorilor prezumție care deplasează și îngreunează sarcina probațiunii îndeosebi cu privire la daunele izvorite din pură neglijență civilă, fără frizarea codului penal.

Verificarea bilanșului de către Tribunal o poate cere și minoritatea acționarilor reprezentând $\frac{1}{20}$ parte din capitalul social, depunând *garanția* fixată de Tribunal. Precum am reprobat *garanția* aceasta la cererea anchetei pentru descoperirea ne-regulelor săvârșite de administratori, directori și censori, (art. 247) tot așa excepționăm *garanția* și la verificarea judiciară a bilanșului, căci *garanția* aceasta face iluzorie întreagă verificarea.

Da urma).

Dr. IOACHIM TOLCIU, Cluj.

Modificarea legii concordatului preventiv.

Textul proiectului de lege.

Publicăm mai jos textul noului proiect de lege întocmit de ministerul justiției pentru modificarea legii concordatului preventiv:

Art. I. al. 1. — Comerciantul care exercită personal comerțul de cel puțin trei ani și are firmă sau brevet de industrie înscrise în registrul de comerț, poate cere tribunalului concordat preventiv pentru a evita declararea în stare de faliment, când situațiunea sa patrimonială este urmarea unor împrejurări extraordinare și neprevăzute, ori în alt mod scuzabile.

Art. II. al. 3 și 4. — Împreună cu cererea, comerciantului va prezenta: 1. Dovada înscrierii

firmei sau brevetului de industrie în registrul de comerț; (societățile comerciale vor prezenta pe lângă această dovadă, și dovada regulatelor lor constituiri); 2. Registrele jurnal și inventar regulat ținute pe cel puțin trei ani anteriori; 3. O listă amănunțită a întregului activ, cu evaluarea lui și cu indicarea datelor din cartea funduară sau din registrele trib. respectiv dacă are imobile sau drepturi imobiliare, listă care va cuprinde și adresele debitorilor; 4. O listă nominativă a tuturor creditorilor cu arătarea domiciliului și a cuantumului creanțelor fiecăruia, a drepturilor de preferință pe care le au asupra bunurilor debitorului, precum și a coobligărilor și fidejuserilor debitorului și cu indicarea gradului de rudenie în cazul când sunt rude de ale debitorului; 5. Un rezumat asupra activității sale comerciale; 6. Dovada autentică, că cel de al treilea garant consimte să dea garanție, în cazul când o asemenea garanție este oferită; și 7. Un extras legalizat de pe situațiunea comerciantului rezultând din registrul de comerț (nou).

Art. III. al. 2. — Totodată președintele tribunalului va delega un judecător cu examinarea cererii, a actelor depuse, precum și a situațiunii comerciantului rezultând din registrul de comerț, asupra cărora va depune, până în ziua termenului de judecată, un raport motivat (nou).

Art. III. al. 2. — Dacă a fost condamnat pentru bancrută, cu excepțiunea art. 877 al. No. 3 cod. comercial, sau nu a îndeplinit obligațiunile luate într'un concordat preventiv ori post falimentar anterior. (Cererea e inadmisibilă. N. R.).

Art. III. al. 7. — Dacă n'a trecut cel puțin un an dela rămânerea definitivă a hotărârii de decădere a comerciantului dintr'o altă cerere de concordat preventiv anterioară (nou).

Art. 3. alin. final. — La cererea comerciantului, tribunalul apreciind, îi poate acorda pentru înaintarea anexelor și completarea lipsurilor o singură amânare de cel mult 5 zile.

Art. 6. — Tribunalul respingând cererea de concordat preventiv, va declara din oficiu falimentul (nou).

Art. 7. lit. c. — Va fixa suma necesară pentru acoperirea cheltuelilor de procedură și termenul înăuntrul căruia trebuie depusă, termen ce nu va putea fi mai mare de trei zile, procedura concordatului neputând urma decât după depunerea ei; prin nedepunerea sumei la termenul fixat de tribunal, comerciantul se consideră decăzut deplin drept din cererea sa.

Art. 8 alin. I. — Pentru acoperirea retribuțiilor judecătorului delegat și a greșierului și a cheltuelilor de cancelarie. Statul va percepe o taxă de 0.50% calculată asupra totalului sumei ce comerciantul rămâne obligat să plătească drept cotă concordatară creditorilor ale căror creanțe sunt supuse concordatului, plus 1% asupra diferenței de care beneficiază.

Art. 9 alin. I. — Greșierul e obligat să trimită dispozițiunile încheerii tribunalului la „Monitorul Oficial” și la cel puțin două din ziarele cele mai răspândite în localitate pentru a fi publicate, la Camera de comerț pentru a fi înmatriculate în registrul de comerț și publicate în buletinul acesteia, precum și secției cărților funduare sau

tribunalului situației imobilelor comerciantului, pentru înscriere în registrele respective.

Publicarea în „Monitor“, în ziare și înscrierea în registrul de comerț se va face cu cel puțin 10 zile mai înainte de data adunării, sub sancțiune disciplinară pentru greșierul sau funcționarul respectiv.

Art. 10. alin. I. — Judecătorul delegat va trimite prin scrisoare recomandată, iar în caz de necesitate prin telegramă, fiecărui creditor personal sau reprezentantului său, o convocare cuprinzând un rezumat al cererii de concordat și al condițiilor, conumele membrilor cari compun comisiunea creditorilor, precum și locul, ziua și ora adunării creditorilor.

Art. 14. alin. I și II. — Dela data admiterii în principiu și până la data sentinței de omologare a concordatului nici un creditor pentru o cauză sau un titlu anterior încheierii tribunalului, nu poate înființa sau continua sechestre, face execuție silită, dobândi orice drept de preferință asupra bunurilor mobile ale debitorului sau înscrie ipotecă. Fac excepție inscripțiile ipotecare luate în virtutea unui titlu autentic sau hotărâre judecătorească anterioară introducerii cererii de concordat.

Art. 16. alin. II. — Creditorii se vor înfățișa în persoană sau prin reprezentat cu o procură specială care poate fi dată și sub semnătura privată pe scrisoare sau telegramă prin care creditorul a fost încunostiințat.

Art. 17. alin. IV. — Judecătorul delegat, verificând creanțele, va înscrie în mod provizoriu în procesul verbal creanțele contestate, luând votul creditorilor contestați (nou).

S'a abrogat art. 26 lit. c.

Art. 28. — Orice creditor verificat definitiv sau în mod provizoriu, precum și comerciantul vor putea face contestație, în termen de 5 zile dela data procesului verbal dressat conf. art. 26 contra creanțelor admise provizoriu de judecătorul delegat (nou).

Creditorii contestatori vor fi datorii sub pedeapsă de nulitate a contestației, să facă alegere de domiciliu în orașul de reședință al tribunalului. Contestațiile se vor depune la judecătorul delegat.

Art. 29. — După expirarea termenului de contestație judecătorul delegat va înainta tribunalului dosarul împreună cu toate actele ce au fost depuse, cu opozițiile declarate cf. art. 27 și contestațiile declarate cf. art. 28.

Art. 30. alin. I. — Îndată după primirea dosarului, președintele tribunalului va fixa un singur termen pentru judecarea contestațiilor, a opozițiilor și pentru omologare, termen care nu va putea fi mai mare de 10 zile dela primirea dosarului.

S'a abrogat art. 31.

Art. 32. — Creditorul contestat, a cărui creanță a fost înlăturată dela pasivul concordatului, precum și orice alt creditor anterior cererii de concordat care n'a participat la concordat, pot dacă concordatul a fost definitiv omologat, să și valorifice creanțele lor, în contra debitorului pe căile ordinare, însă numai până la concurența cotei concordatului.

Art. 33 alin. I. — La ziua fixată cf. art. 30, după ascultarea contestatorilor, a oponentilor, a comerciantului, a comisiei de creditori și a judecătorului delegat, tribunalul se va pronunța printr'o singură hotărâre, asupra tuturor contestațiilor și opozițiilor (nou). Dacă constată întrunirea majorității legale, precum și a celorlalte condițiuni cerute de lege, că cota oferită este corespunzătoare capacității patrimoniale de plată a debitorului, că garanțiile oferite sunt serioase și îndestulătoare ca să asigure îndeplinirea completă a concordatului, și că comerciantul nu este de rea-credință, tribunalul prin aceeași hotărâre, omoloagă concordatul, putând impune în interesul minorității creditorilor, orice măsură va crede necesară pentru buna executare a concordatului.

Art. 35. alin. I și II. — Sentința tribunalului de omologare este executorie dela data pronunțării sale. Extras de pe sentință va fi trimis la „Monitorul Oficial“ pentru a fi publicat, Camerei de comerț pentru a fi înmatriculat în registrul de comerț.

Art. 36. — Când tribunalul refuză omologarea, prin aceeași sentință va declara din oficiu și falimentul comerciantului (nou).

Art. 37. — În contra hotărârii prin care tribunalul respinge concordatul poate face apel în termen de 5 zile dela pronunțare; apelul se va declara la greșia Curții și se comunică judecătorului delegat și creditorilor oponenti sau contestatorii odată cu citația.

Art. 38. alin. I. — În contra hotărârii prin care tribunalul respinge contestațiile și opozițiile și omoloagă concordatul, creditorul respectiv, contestator sau oponent va putea face apel în termen de 5 zile dela pronunțarea hotărârii. (Alin. III). Apelul creditorilor contestatori nu poate pune în discuție omologarea decât dacă prin admiterea apelului nu ar mai fi întrunită majoritatea legală (nou).

Art. 39, alin. II. — În cazul când se admite apelul creditorilor oponenti și se respinge cererea de concordat, Curtea va trimite dosarul tribunalului pentru a declara falimentul cf. art. 38.

Art. 40. — Dela data încheierii de admitere în principiu și până la data sentinței de omologare a concordatului se suspendă orice cerere de declararea comerciantului în stare de faliment. Cu toate acestea dacă în cursul procedurii de concordat debitorul contravine în prejudiciul creditorilor, disp. art. 13 sau dacă se constată că cu rea-credință a ascuns sau disimulat o parte din activ, a omis pe unul sau mai mulți creditori a săvârșit alterări în registre sau alte fapte frauduloase cari fac inadmisibilă omologarea concordatului, tribunalul la cererea judecătorului delegat sau a comisiei de creditori ori din oficiu, ascultând și pe comerciant, va declara în orice moment falimentul acestuia. Apelul contra încheierii de decădere din cererea de concordat, de respingerea acestei cereri la admiterea în principiu a sentinței de declararea falimentului cf. aliniatului precedent sau a sentinței de respingerea omologării concordatului, nu suspendă declararea falimentului sau efectele falimentului declarat. (Nou).

Art. 41. alin. II. — Din acest moment va intra în funcțiune comisiunea aleasă de adunarea creditorilor, când o asemenea comisiune a fost instituită, sau desemnată de tribunal, prin sentința de omologare, cf. art. 33 al. II partea finală.

Art. 41. al. V. — Dacă o comisiune a fost aleasă de adunarea creditorilor, sau desemnată de tribunal ea va supraveghea, în tot timpul executării concordatului, conduita comerciantului, constituirea și menținerea garanțiilor etc....

Art. 44. alin. III (nou). — Cu toate acestea, în caz de necesitate, el va putea încheia asemenea acte cu autorizațiunea expresă a tribunalului care a înscuținat concordatul, cu avizul comisiunii de creditori, dacă o asemenea comisiune a fost instituită și după o prealabilă expertiză, în care caz sumele obținute vor fi consemnate direct la dispoziția tribunalului spre a fi distribuite de acesta creditorilor verificați, proporțional cu creanța fiecăruia, respectându-se drepturile de preferință anterioare, precum și creditorilor neverificați anteriori cererii de concordat pe bază de titluri definitive și executorii.

Art. 45. alin. III (nou). — Orice comerciant va putea renunța la beneficiul concordatului ce i s'a acordat prin o declarație autentică ce se va înmatricula în registrul de comerț și publicat atât în buletinul Camerei de comerț respectiv și într'unul din ziarele cele mai răspândite.

Această declarație va trebui semnată numai de persoanele având calitatea de a semna însăși cererea de concordat și cu aprobarea organelor tutelare sau votul asociațiilor în condițiunile stabilite de art. 1 pentru sollicitarea unui concordat preventiv.

Comerciantul care a dat astfel de renunțare repune pe creditori în condițiune anterioară datei introducerii cererii de concordat și nu va mai putea cere beneficiul acestei legi decât după trecerea de cel puțin 5 ani dela data înmatriculării în registrul de comerț a declarațiunii sale de renunțare. Prin efectul acestei renunțări nu se sting garanțiile reale și cele personale oferite de debitor sau de cei de al treilea pentru executarea concordatului creditorii având dreptul de a le urmări în limita cotei concordatate.

Art. 48. — În cazurile arătate în articolele precedente declararea falimentului este obligatorie.

Art. 54, alin. (nou). — Expertul care din neglijență sau rea-credință, nu va depune raportul în termenul fixat de judecătorul delegat va pierde dreptul de a mai fi expert înaintea instanțelor judecătorești și va fi amendat cu o sumă echivalentă cu onorarul fixat, fără circumstanțe ușurătoare și fără prejudiciul celorlalte penalități prevăzute de acest articol.

Art. 61. — Dispozițiunile prezentei legi se vor aplica și tuturor cererilor pendinte în cari n'a avut loc adunarea creditorilor, până la data publicării acestei legi în „Monitor“.

Disp. art. 33 alin. II. 35 alin. I, 36, 39, 40, 41 al. II și alin. 5, 43, 44, 45 și 48 se aplică și cererilor de concordat în cari a avut loc adunarea creditorilor dar n'au fost omologate.

Disp. art. 44 alin. 3 și 45 se vor aplica și concordatelor omologate dela punerea în aplicarea legii din 10 Iulie 1929 (nou).

Textul proiectului de lege a cambiei.

Iată textul proiectului de lege pentru completarea art. 349 din codul de comerț din vechiul Regat și extinderea lui pe tot cuprinsul țării, înțocmit de Ministerul de justiție.

Art. 1. La începutul art. 349 se adaugă următoarele aliniate :

Cambiile neachitate la scadență se vor investi, la cererea creditorului, cu titlul executor de instanța competentă a judeca acțiunea cambială.

În termen de 5 zile dela comunicarea somațiunii de executare, debitorul va putea face contestațiune motivată, putând invocea și mijloacele de apărare în fond în condițiunile stabilite de acest articol.

Până la expirarea acestui termen executarea nu va putea avea loc.

Contestațiunea nu suspendă executarea decât cu dare de cauțiune sau când se constată că a fost plăsmuită.

Pentru executarea cambială de regres odată cu somațiunea de executare se va comunica debitorului urmărit și copie certificată de pe actul de protest.

Somațiunea de executare nu se va mai putea face după expirarea termenului necesar pentru introducerea acțiunii cambiale.

Art. 2. Dispozițiunile art. 349, codul comercial astfel modificat, se extind pe tot cuprinsul țării. Ele se aplică și cecurilor.

Orice dispozițiune contrară acestei legi se abrogă.

Dispozițiunile legii de față se vor aplica și cambiilor și cecurilor neajunse încă la scadență până la data publicării prezentei legi în „Monitorul Oficial“.

Chestiunea băncii „Cetatea“ Brașov.

Directorul general Ioan Iosif, după ce a stat ascuns câteva săptămâni, s'a prezentat parchetului din Brașov, care a dispus arestarea lui, confirmată și de Tribunal.

DI Iosif în cursul interogatorului, după ce accentuiază că toți membri fostului Consiliu de admin. a „Cetății“ au fost de o corectitudine ireproșabilă, atribuie prăbușirea băncii faptului că „Banca Națională a României“ nu și-a făcut față de ea datorită până în capăt!

Recunoaște că fosta Sucursală din București (care de fapt a fost a doua Centrală a băncii!)

a înregistrat acum câțiva ani o pierdere, inclusiv dobânzile, de Lei 16—17 milioane. Spune însă că la aceasta sucursală n'a avut nici un rol?

Apoi continuă:

„Banca „Cetatea“, având caracter de partid, a făcut o politică de expansiune, care a întrecut puterile ei atunci când partidul se afla în opoziție.

„O altă explicație a dezastrului băncii Cetatea este afacerea „Cetatea de Granit“, întreprindere care, neprimind comenzi și nici capital de rulment, s'a născut ca o afacere moartă.

„În general, politica economică a țării a avut o gravă repercusiune și asupra băncii noastre, ca și a atâtor alte întreprinderi, cari s'au năruit în ultimul timp“.

Explicațiile, ce dir. gen. Iosif le dă în cele de mai sus, sunt de o naivitate adorabilă.

Adecă cum Banca Națională a fost datoare să vină până în capăt în ajutorul băncii „Cetatea“ condusă atât de bine încât a fost dată de răpă? Ce garanții reale se ofereau băncii de emisiune pentru ajutorul ce i se cerea?

Nu este o naivitate să declare însuși dir. general că la sucursala din București n'a avut nici un rol? Dar controlul cine era dator să-l exerciteze, în persoană ori prin delegați?

Cine a fost inițiatorul și îndrumătorul multelor și marilor afaceri industriale și comerciale, cari toate au dat eșec, s'au născut moarte?

A făcut și a trebuit să facă „Cetatea“, o politică de expansiune, „fiindcă avea caracter de partid“?

Naivă încercare de desculpăre pentru o activitate dezastruoasă de peste un deceniu, în care au persistat conducătorii „Cetății“, chiar și după repetate avertismente din partea unor cercuri financiare serioase și experimentate, cari prevedeau prăbușirea inevitabilă a acestei bănci.

CRONICA.

Stabilizarea monetei noastre este definitivă. În fața svonurilor rău voitoare, ce-și au izvorul în considerațiuni de ordin politic, că politica financiară a guvernului actual ar fi contrară stabilizării monetaire, ministrul de finanțe dl C. Argetoianu a dat în parlament cea mai categorică desmintire acestor svonuri taxându-le de svonuri infame.

Ministerul de finanțe a ținut să declare că nu poate exista un guvern în țara românească, care, din punct de vedere al politicii financiare, să nu considere că stabilizarea monetară este piatra fundamentală a edificiului nostru economic.

Toate declarațiile tuturor miniștrilor de finanțe cari s'au succedat dela stabilizare încoace, toate declarațiile oamenilor politicii cu răspundere au fost concordante în această chestiune. A tras totodată atențiunea tuturor acelor cari cred ușor,

să nu se lase să fie ademeniți de svonuri cari nu au nici un caracter economic și financiar, ci un caracter politic, social și subersiv.

Desființarea instituției notarilor publici?

Precum cețim în ziarele din capitală în Ministerul de justiție se lucrează febril la unificarea legilor din țară și în legătură cu aceasta este vorba să se sisteze notariatele publice, ce funcționează în Ardeal și Bucovina.

Instituția notarilor publice funcționează în Ardeal și Bucovina spre mulțămirea generală. Procedura prin notarii publice în actele ce se țin atribuțiunilor lor este foarte expeditivă, simplă și puțin costisitoare.

Desființarea notarilor publice ar fi o măsură greșită. Din contră instituția în felul cum este organizată în Ardeal și Bucovina ar trebui introdusă în țara întregă!

Pășuirea datoriilor de războiu. Senzațiunea ultimei săptămâni a fost în lumea întregă propunerea prezidentului Statelor Unite ale Americii, dl Hoover, de a aproba țărilor europene pentru plata datoriilor lor de războiu o *pășuire de un an*, cu începere dela 1 Iulie a. e.

S'ar amâna în conformitate cu această propunere, pentru un an de zile, toate plățile datoriilor publice, plata reparațiilor, etc. atât plata capitalului cât și a dobânzilor.

Renunțarea temporară la pretenșiunile Statelor Unite este oferită condiționat, ca o pășuire similiară să fie acordată și pentru datoriile, ce urmau să fie plătite celorlalte puteri creditoare.

Propunerea d-lui Hoover a fost primită cu multă căldură și a făcut o vie impresiune în toate țările interesate, ca una ce înlesnește nespuse de mult refacerea țărilor bătute de criză și ameliorarea situației mondiale precare de azi.

Banca „Brașoveana“ din Brașov, o creațiune a d-lui Arsene Vlaicu, directorul în pensie a școlii sup. de comerț, Brașov, după ce a obținut concordat preventiv a fost declarată acum în stare de faliment.

Nereușita unor afaceri exploatațiuni de păduri, de izvoare minerale și de mine de cărbuni, au dus și această bancă la prăbușire. Pasivul reprezintă aproximativ Lei 17 mil., activul o sumă minimală.

Posta redacțiunii.

„Zărândeana“, Băița. Timbrul aviației trebuie aplicat pe polițe atât la prima lor escontare (la ridicarea împrumutului), cât și pe polițele de prolongire ulterioare. Dănzarea polițelor provăzute deja cu timbrul aviației este o înlesnire pentru clienți.